

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

listopad 2010

65

GŁOS PAPIEŻA: (*nagranie 1.mp3* – Kraków 9.06.1979) „Musicie być mocni mocą miłości [...]. Musicie być mocni, drodzy bracia i siostry, mocą tej wiary, nadziei i miłości świadomej, dojrzałej, odpowiedzialnej, która pomaga nam podejmować ów wielki dialog z człowiekiem i światem na naszym etapie dziejów - dialog z człowiekiem i światem, zakorzeniony w dialogu z Bogiem samym”.

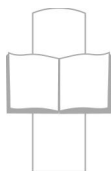
Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

„ŚWIĘCI ŻYJĄ ŚWIĘTYMI”

PROWADZĄCY: „Święci nie przemijają. Święci żyją świętymi i pragną świętości”. Te słowa wypowiedział arcybiskup Karol Wojtyła w Starym Sączu, prosząc o kanonizację bł. Kingi, i powtórzył je jako Jan Paweł II 33 lata później, dopełniając jej kanonizacji. Miesiąc listopad kieruje naszą myśl ku niebu. Zastanawiamy się nad tajemnicą świętości, do jakiej jesteśmy powołani, i patrzymy na tych, którzy święcie żyli na ziemi. Dziś, w oparciu o przykład życia św. Kingi, chcemy zatrzymać się nad tą prawdą, że święci nie żyją w izolacji. Już za życia tworzą środowisko, w którym łatwiej jest innym wzrastać w świętości, a po odejściu do Pana stanowią wspólnotę świętych, dzieląc swe szczęście z innymi. Ta prawda pomnaża naszą radość, ale i pobudza poczucie odpowiedzialności. W zjednoczeni z wszystkimi świętymi i Matką Najświętszą, prosimy Pana o dar świętego życia.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” i śpiewają pieśń, np. *Czy wy wiecie, że jesteście świątynią* albo *Jesteś Królem*.

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Z Księgi Tobiasza: „Wspaniałe światło promieniować będzie na wszystkie krańce ziemi. Liczne narody przyjdą do ciebie z daleka i mieszkańcy wszystkich krańców ziemi do świętego twego imienia. [...] Błogosławieni niech będą na wieki ci wszyscy, którzy czczą ciebie. A więc raduj się, wesel z powodu synów sprawiedliwych, bo wszyscy będą zgromadzeni i uwielbiać będą Pana wieków, szczęśliwi, którzy cię miłują, i szczęśliwi, którzy się cieszą z twego pokoju” (Tb 13, 13-15).

PROWADZĄCY: Ojciec Święty Jan Paweł II, odnosząc się do tego tekstu, wskazuje na blask Chrystusa Zmartwychwstałego, który przyciąga ludzi i ludy do świętego imienia Bożego. Wsłuchani w jego słowa, patrzymy na nasze dobre pragnienia i na

nasze czyny. Czy pociąga nas blask Chrystusa? Czy dostrzegamy Jego światło w innych ludziach i czy dziękujemy Bogu za tych wszystkich, którzy promieniają Jego świętością? Czy nasze postępowanie ożywia w innych ludziach pragnienie świętości, toruje im drogę do Boga?

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. kanonizacyjnej (Stary Sącz, 16 czerwca 1999 – nagranie 2.mp3): „Święci żyją świętymi». W pierwszym czytaniu słyszeliśmy proroczą zapowiedź: «Wspaniałe światło promieniować będzie na wszystkie krańce ziemi. Liczne narody przyjdą do ciebie z daleka i mieszkańcy wszystkich krańców ziemi do świętego twego imienia». Te słowa proroka odnoszą się w pierwszym rzędzie do Jerozolimy – miasta naznaczonego szczególną obecnością Boga w Jego świątyni. Wiemy jednak, że od kiedy przez śmierć i zmartwychwstanie «Chrystus (...) wszedł nie do świątyni, zbudowanej rękami ludzkimi, będącej odbiciem prawdziwej [świątyni], ale do samego nieba, aby teraz wstawiać się za nami przed obliczem Boga», to proroctwo spełnia się na wszystkich tych, którzy postępują za Chrystusem tą samą drogą do Ojca. Odtąd już nie światło jerozolimskiej świątyni, ale blask Chrystusa, który opromienia świadków Jego zmartwychwstania, przyciąga liczne narody i mieszkańców wszystkich krańców ziemi do świętego imienia Bożego. W przedziwny sposób tego zbawienego promieniowania świętości zaznała w swoim życiu św. Kinga począwszy od dnia narodzin. Przyszła bowiem na świat w węgierskiej, królewskiej rodzinie Beli IV z dynastii Arpadów. Królewski ten ród z wielką troską pielęgnował życie wiary i wydał wielkich świętych. Z niego pochodził św. Stefan, główny patron Węgier, i jego syn, św. Emeryk. Szczególne zaś miejsce pośród świętych z rodziny Arpadów zajmują kobiety: św. Władysława, św. Elżbieta Turyńska, św. Jadwiga Śląska, św. Agnieszka z Pragi i wreszcie siostry Kingi - św. Małgorzata i bł. Jolanta. Czyż nie jest oczywiste, że światło świętości tej rodziny prowadziło Kingę do świętego imienia Bożego? Czy przykład świętych rodziców, rodzeństwa i krewnych mógł pozostać bez śladu w jej duszy?”

WSZYSCY: Trwają przez chwili w ciszy. Można zaśpiewać pieśń: *Jesteś, Panie, winnym krzewem* albo *Jesteśmy piękni Twoim pięknem, Panie*.

LEKTOR: (nagranie 3.mp3 – cd.): „Ziarno świętości posiane w sercu Kingi w rodzinnym domu, znalazło w Polsce dobrą glebę do rozwoju. Gdy w 1239 r. przybyła pierw do Wojnicza, a potem do Sandomierza, nawiązała serdeczną więź z matką swego przyszłego męża Grzymisławą i jej córką Salomeą. Obydwie odznaczały się głęboką religijnością, ascetycznym życiem oraz zamiłowaniem do modlitwy, lektury Pisma Świętego i żywotów świętych. Ich serdeczne towarzyszenie, zwłaszcza w trudnych, pierwszych latach pobytu w Polsce, miało wielki wpływ na Kingę. Ideal świętości coraz bardziej dojrzewał w jej sercu. Szukając wzorców do naśladowania, które mogły odpowiadać jej stanowi, za szczególną patronkę obrała sobie swą świętą krewną – księżną Jadwigę Śląską. Chciała również wskazać całej Polsce świętego, który dla wszystkich stanów i wszystkich dzielnic stałby się nauczycielem umiłowania Ojczyzny i Kościoła. Dlatego wespół z biskupem krakowskim Prandotą z Białaczewa podjęła usilne starania o kanonizację krakowskiego męczennika, bpa Stanisława ze Szczepanowa. Z pewnością nie miały wpływ na jej duchowość wywarli

żyjący wówczas św. Jacek, bł. Sadok, bł. Bronisława, bł. Salomea, bł. Jolanta – siostra Kingi i wszyscy ci, którzy tworzyli w ówczesnym Krakowie szczególnie środowisko wiary”.

WSZYSCY: Trwają przez chwili w ciszy.

LEKTOR: (*nagranie 4.mp3 – cd.*): „Jeżeli dziś mówimy o świętości, o jej pragnieniu i zdobywaniu, to trzeba pytać, w jaki sposób tworzyć właśnie takie środowiska, które sprzyjałyby dążeniu do niej. Co zrobić, aby dom rodzinny, szkoła, zakład pracy, biuro, wioski i miasta, w końcu cały kraj stawały się mieszkaniem ludzi świętych, którzy oddziałują dobrocią, wiernością nauce Chrystusa, świadectwem codziennego życia, sprawiając duchowy wzrost każdego człowieka? Św. Kinga i wszyscy święci i błogosławieni XIII w. dają odpowiedź: potrzeba świadectwa. Potrzeba odwagi, aby nie stawiać pod korcem światła swej wiary. Potrzeba wreszcie, aby w sercach ludzi wierzących zagościło to pragnienie świętości, które kształtuje nie tylko prywatne życie, ale wpływa na kształt całych społeczności”.

WSZYSCY: Trwają przez chwili w ciszy. Można włączyć muzykę.

PROWADZĄCY: Słuchając o tylu średniowiecznych świętych myślimy o naszych czasach, które zdają się być tak bardzo inne, przepojone stylem życia przeciwnym świętości. A jednak, czy nie było wśród nas Jana Pawła II i ks. Jerzego Popiełuszki? Czy dziś tysiące chrześcijan nie oddaje życia za wiarę? Czy wokół nas nie ma ludzi rozmiłowanych w Bogu? Może właśnie w tobie, może właśnie we mnie Pan Bóg pragnie mieć kogoś, kto pociągnie innych do świętego imienia Bożego... Odmawiając tajemnicę Ukoronowania Matki Bożej na Królową nieba i ziemi, prosimy o odwagę świętości.

WSZYSCY: Odmawiają dziesiątek różańca. Następnie śpiewają pieśń, np. *Jezus, Tyś jest światłością mej duszy* albo *Niech nas ogarnie, łaska Panie Twa*.

JAN PAWEŁ II - APOSTOŁ POJEDNANIA

PROWADZĄCY: Św. Kinga miała w swojej rodzinie wiele przykładów świętości. Ojciec Święty podkreśla wielkie znaczenie rodziny, która może być zaczynem świętości, a więc jedności z Bogiem i z ludźmi. Wsłuchajmy się w jego słowa.

LEKTOR: (*nagranie 5.mp3 – cd.*): „Napisałem w *Liście do Rodzin*, że «poprzez rodzinę toczą się dzieje człowieka, dzieje zbawienia ludzkości. Rodzina znajduje się pośrodku tego wielkiego zmagania pomiędzy dobrem a złem, między życiem a śmiercią, między miłością a wszystkim, co jest jej przeciwieństwem. Rodzinom powierzone jest zadanie walki przede wszystkim o to, ażeby wyzwolić siły dobra, których źródło znajduje się w Chrystusie Odkupicielu człowieka, aby te siły uczynić własnością wszystkich rodzin, ażeby – jak to powiedziano w polskim milenium chrześcijaństwa – rodzina była ‘Bogiem silna’». Dziś, opierając się na ponadczasowym doświadczeniu św. Kingi, powtarzam te słowa tu, pośród mieszkańców sądeckiej ziemi, którzy przez wieki, często za cenę wyrzeczeń i ofiar, dawali dowody troski o rodzinę i wielkiego umiłowania życia

rodzinnego. Wraz z patronką tej ziemi proszę wszystkich moich rodaków: niech polska rodzina dochowa wiary Chrystusowi! Trwajcie mocno przy Chrystusie, aby On trwał w was! Nie pozwólcie, aby w waszych sercach, w sercach ojców i matek, synów i córek zagasło światło Jego świętości. Niech blask tego światła kształtuje przyszłe pokolenia świętych, na chwałę imienia Bożego! *Tertio millennio adveniente*. Bracia i siostry, nie lękajcie się chcieć świętości! Nie lękajcie się być świętymi! Uczynicie kończący się wiek i nowe tysiąclecie erą ludzi świętych! «Święci pragną świętości»”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy.

PROWADZĄCY: Przyzywajmy Ducha Świętości, by przeniknął nasze serca, nasze rodziny i wspólnoty, by były zaczynem świętości w świecie.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Następnie śpiewają „Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi”. Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- „Święci nie przemijają”. Duchu Święty, podziwiamy Twoją moc w życiu świętych, którzy żyli w tak różnych epokach i kulturach. Przyjdź i prowadź chrześcijan do jednej Owczarni Chrystusa.
- „Święci żyją świętymi”. Duchu Święty, Ty uświęcałeś ludzi, dając im oparcie we wspólnocie wierzących. Przyjdź i uczyn nasze środowiska ogniskami żywej wiary, jedności i miłości.
- „Święci pragną świętości”. Duchu Święty, bez Ciebie nie ośmielamy się mieć wielkich pragnień. Przyjdź i dodaj nam odwagi.
- „Świętymi bądźcie, bo Ja jestem święty”. Duchu Święty, jedynie Ty możesz uczynić nas świętymi na podobieństwo Boga. Przyjdź i spraw, abyśmy nie opierali się temu wezwaniu.

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę „Ojczy nasz”, śpiewają pieśń, np. *Gdy kiedyś Pan powróci znów* lub *Oto są baranki młode*.

PROWADZĄCY: Odmawia modlitwę o beatyfikację sługi Bożego Jana Pawła II.

Boże, w Trójcy Przenajświętszej, dziękujemy Ci za to, że dałeś Kościołowi Papieża Jana Pawła II, w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć, chwała krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości. On, zawierając całkowicie Twojemu miłosierdziu i matczynemu wstawiennictwu Maryi, ukazał nam żywy obraz Jezusa Dobrego Pasterza, wskazując świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego, jako drogę dla osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Tobą. Udziel nam, za Jego przyczyną, zgodnie z Twoją wolą, tej łaski, o którą prosimy z nadzieją, że Twój sługa Papież Jan Paweł II zostanie rychło włączony w poczet Twoich świętych. Amen.

Następuje błogosławieństwo, (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew: *Barka* lub *Totus Tubus*.

s. Agnieszka Koteja, albertynka